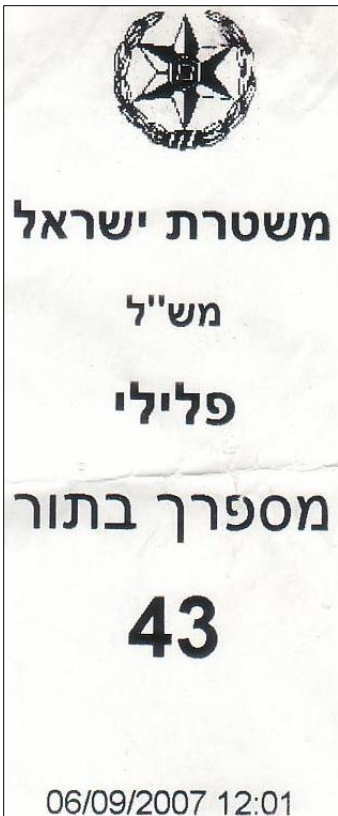

חוויותיי במשטרת ישראל. תחנת זבולון.
יום חמישי, 6 בספטמבר 2007

מטרת הביקור: לקבל תדפיס גיליון הרשעות תעבורה (פעם ראשונה בחיים).

בטלפון אמרו לי בבוקר שצריך לבוא עד 1300 עם 30 שו"ב הכנסה, שקונים בדואר.

לפי המספר שקיבלתי מיוסי היומנאי... הגעתי ב- 1201... מספרי בתור – 43.

נכנסתי בדלת שמעליה היה כתוב: מרכז שירות לאזרח. ומילאתי טופס ט-4199...
"בקשה לעיון ברישומים המנוהלים במאגר המידע הפלילי שבמשטרת ישראל".

נראה שהמקום חודש לאחרונה. אבל השוטרים עדיין לא התרגלו... ומתוך ששת החדרים, רק חדר 4 היה מאויש ושם היינו – אנו האזרחים – אמורים לקבל שירות (בשלב מסוים נכנס שוטר ("חוקר תנועה"), עם שני שזיפים צהובים, לחדר 1... הפעיל מזגן והתרווח בכיסאו... אך לא נתן שירות לאזרחים המחכים... אלא לאחרים שבאו להתלונן על תאונות דרכים. כשלא היו אנשים בחדרו, הסתובב כמשועמם בין חדרו לדלפק היומנאי, למרות האזרחים היושבים במסדרון המחכים כבר זמן רב לחוקרת היחידה...

גם שוטר אחר שעבר שם לא כ"כ התייחס אלינו. שאלתי אם אכן עובדים רק בחדר אחד... והוא, במקום להבין הרמז ואולי לעזור לנו... לגלג וענה בציניות – "כן! רק חדר אחד; כבר ענית על השאלה בעצמך"... (היה לו דרגה על הצווארון)

חשוב גם לציין שהיומנאי יוסי, למעט העובדה שנתן לי להשתמש בטלפון להתקשר, אחרי כשעה של חיכוך... לא היה אדיב ואינפורמטיבי. הרגשתי כאילו אנחנו האזרחים כטורח ועול על אוכלי החינם במדים הכחולים... וכאילו הם עושים לנו טובה... [אגב, הטלפון הציבורי בחוץ לא פעל].

אחרי כ- 10 דקות מאז הגעתי, התעניינתי איזה מספר בתור, ונאמר לי 38!

על הקיר, מול האזרחים המחכים, תלויה טלוויזיית LCD יפה. HDMI... רק שהיא לא פועלת. לכל הפחות היינו יכולים "להעביר" קצת את הזמן...

אז כאמור... את חדר מס' 1... איכלס חוקר התנועה.
חדרים 2 ו-3 לאיכלוס חוקרים פליליים... היו סגורים.
חדר 4, כאמור, היה פתוח רק התור לא זז בכלל!!! למעט אלו שהתייאשו ועזבו התחנה.
חדר 5 היה סגור. על השלט ליד הדלת כתוב מי אמור לאייש אותו – "ק. מרכז שירות לאזרח".
חדר 6 היה סגור. אותו אמור היה לאייש "רכז מרכז שירות לאזרח".

ב- 1244 (כמעט שלושת-רבעי שעה שאני מחכה (וכן גם כל האנשים שהיו לפניי)) יצאה החוקרת (היחידה שנותנת שירות) מהחדר ואמרה "אין מסוף... אני הולכת לאכול". אמרתי לזה שישב לידי... תראה איך שהיא חוזרת, באורח פלא, המסוף חוזר לעבוד...

וחשוב להדגיש ולומר... שאני (ורוב האחרים) בסה"כ מבקש תדפיס... לא חקירה ולא בטיח. אין שום סיבה לייבש אותנו ככה.

ב- 1308 חזרה השוטרת-חוקרת... בחברת קצין (שלושה פלאפלים על כל כתף), בשם עופר אוסטה... ואחריהם מזדנבים כמה שוטרים (כמו ילדים אחרי הגננת). שאלתי את הקצין מה קורה... ולאחר שאמרתי שאני מחכה כבר יותר משעה... הוא שאל מה אני צריך... אסף מיד כל (5) טפסים ובולים מהאזרחים שעדיין התעקשו להמתין... והעביר אותם לחוקרת... ב- 1319 (שעה ו- 18 דקות מאז הגעתי) נקראתי לחדר וקיבלתי התדפיסים, סופסוף. ברוך השם. תודה רבה.

סה"כ, מאז הוצאתי רישיון נהיגה, בשנת 1989, רשומים לחובתי 8 עברות תנועה (ב- 18 שנה)